

ด่วนมาก

ที่ มท ๐๘๐๔.๕/ว ม ๕๕๖

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต
กทม. ๑๐๓๐๐

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอรื้อหรือการจัดให้มีสถานีขนส่งผู้โดยสารตามมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๑๘๑/๒๕๖๓ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม ได้ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พิจารณาให้ความเห็นในปัญหาข้อกฎหมาย เรื่อง ขอรื้อหรือการจัดให้มีสถานีขนส่งผู้โดยสารตามมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่กำหนดให้กรมการขนส่งทางบกโดยอนุมัติคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางจัดให้มีสถานีขนส่งขึ้นในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครและในเขตท้องที่จังหวัดอื่น ซึ่งปัจจุบันสถานีขนส่งผู้โดยสารที่กรมการขนส่งทางบกจัดให้มีขึ้นแล้ว จะต้องถ่ายโอนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไปดำเนินการตามมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงมีปัญหาข้อกฎหมายว่า กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประสงค์จะดำเนินการก่อสร้างสถานีขนส่งผู้โดยสารโดยใช้งบประมาณของตนเอง โดยขอให้กรมการขนส่งทางบก พิจารณาความเหมาะสมของการจัดให้มีสถานีขนส่งดังกล่าว และนำเสนอคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางอนุมัติกำหนดให้มีสถานีขนส่งผู้โดยสาร เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดสรรงบประมาณ ก่อสร้างสถานีขนส่งผู้โดยสารบนที่ดินของท้องถิ่นเอง และเมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จจึงออกประกาศเป็นสถานีขนส่ง ผู้โดยสารโดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของตนเองต่อไป จะถือเป็นการจัดให้มีสถานีขนส่งผู้โดยสารตามมาตรา ๑๕๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือไม่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้แจ้งผลการพิจารณาข้อหาหรือของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๑๘๑/๒๕๖๓ โดยสรุป ดังนี้

๑. กรมการขนส่งทางบกจะพิจารณากำหนดให้สถานีขนส่งผู้โดยสารที่สร้างขึ้นโดยใช้งบประมาณ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสถานีขนส่งประเภทจัดให้มีตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ การขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้หรือไม่ และกรณีที่ไม่เป็นสถานีขนส่งประเภทจัดให้มี องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นจะต้องขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถานีขนส่งตามมาตรา ๑๑๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง ทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) เห็นว่า ตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ การขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดให้กรมการขนส่งทางบกโดยอนุมัติคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง จัดให้มีสถานีขนส่งขึ้นในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครและในเขตท้องที่จังหวัดอื่น โดยจะดำเนินการเอง หรือมอบหมายให้รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรของรัฐเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ กรณีนี้ย่อมมีความหมายว่า กรมการขนส่งทางบก ไม่จำเป็นต้องดำเนินการเองเท่านั้น แต่มีความหมายถึงการดำเนินการด้วยวิธีการใด ๆ เพื่อให้มีสถานีขนส่งขึ้น รวมถึงจะมอบหมายให้รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรของรัฐเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ เมื่อคณะกรรมการการกระจาย

อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดให้กรรมการขนส่งทางบกต้องถ่ายโอนภารกิจด้านการบริหารจัดการสถานีขนส่งผู้โดยสารให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) กรรมการขนส่งทางบกจึงต้องมอบหมายการดำเนินการเพื่อจัดให้มีสถานีขนส่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อประกอบกับข้อเท็จจริงปรากฏว่าในการก่อสร้างสถานีขนส่งของเทศบาลเมืองเบตง จังหวัดยะลา นั้น มีการหารือและประสานงานกับกรรมการขนส่งทางบกมาโดยตลอด และกรรมการขนส่งทางบกได้เห็นชอบกับแผนผังการก่อสร้างสถานีขนส่งดังกล่าวด้วยแล้ว โดยพุดินัย จึงถือได้ว่ากรรมการขนส่งทางบกได้ดำเนินการจัดให้มีสถานีขนส่งขึ้นแล้ว ส่วนการดำเนินการขออนุมัติคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางหรือดำเนินการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด ย่อมเป็นหน้าที่ของกรรมการขนส่งทางบกที่จะต้องดำเนินการต่อไป เมื่อได้พิจารณาประเด็นการจัดให้มีสถานีขนส่งตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาในประเด็นการขออนุญาตจัดตั้งสถานีขนส่งตามมาตรา ๑๑๕ วรรคสาม อีกต่อไป

๒. ภารกิจด้านการดำเนินการสถานีขนส่งผู้โดยสาร ซึ่งเป็นภารกิจที่จะต้องถ่ายโอนไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กรรมการขนส่งทางบกยังมีหน้าที่จัดให้มีสถานีขนส่งตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) เห็นว่า แม้จะมีการกำหนดให้กรรมการขนส่งทางบกต้องถ่ายโอนภารกิจด้านการบริหารจัดการสถานีขนส่งผู้โดยสารให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว ภารกิจของกรรมการขนส่งทางบกในการจัดให้มีสถานีขนส่งตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง ก็ยังคงมีอยู่ แต่การดำเนินการของกรรมการขนส่งทางบกต้องสอดคล้องกับการกระจายอำนาจดังกล่าว ดังนั้น วิธีการที่กรรมการขนส่งทางบกจะจัดให้มีสถานีขนส่งจึงเหลือเพียงวิธีการมอบหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ เว้นแต่ในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องมีสถานีขนส่งในท้องถิ่นใดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องไม่สามารถดำเนินการได้ภายในเวลาอันสมควร กรรมการขนส่งทางบกก็ยังคงมีหน้าที่ต้องจัดให้มีสถานีขนส่งในท้องถิ่นนั้นเพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยแก่ประชาชนตามหน้าที่ของกรรมการขนส่งทางบกตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ต่อไป รายละเอียดปรากฏตามที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายประยูร รัตนเสนีย์)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
กลุ่มงานกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น ๑
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๔๐๓๖
ผู้ประสานงาน นายธนาวุธ เหล่าเจริญพาณิชย์
โทร ๐๔๒ ๒๗๘ ๔๗๘๒

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การจัดให้มีหรือจัดตั้งสถานีขนส่งตามมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติ
การขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒

กรมการขนส่งทางบกมีหนังสือ ที่ ศบ ๑๕๐๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓
ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า โดยที่มาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ
การขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้ข้าราชการขนส่งทางบกโดยอนุมัติของอธิบดีกรมการขนส่งทางบก
สามารถขออนุมัติโอนหรือโอนตำแหน่งข้าราชการขนส่งทางบกโดยอนุมัติของอธิบดีกรมการขนส่งทางบก
ซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดโดยสภาร่างรัฐธรรมนูญที่จะตั้งขึ้นแล้ว จะต้องย้ายโอนให้กับ
องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นต้นเป็นการตามมาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติกำหนด
แผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงมีปัญหา
ข้อกฎหมายว่า กรณีที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นประสงค์จะตั้งขึ้นหรือก่อสร้างสถานีขนส่งผู้โดยสาร
โดยใช้งบประมาณของตนเอง โดยขอให้กรมการขนส่งทางบกพิจารณาตามความเหมาะสมของทางรถไฟที่มี
สถานีขนส่งผู้โดยสารดังกล่าว และเห็นว่าสมควรจะกรมการขนส่งทางบกโดยอนุมัติ
กำหนดให้มีสถานีขนส่งผู้โดยสาร เพื่อให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจัดสร้างงบประมาณก่อสร้างสถานี
ขนส่งผู้โดยสารบนที่ดินของท้องถิ่นแล้ว และเมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จจึงออกประกาศขึ้นสถานีขนส่ง
ผู้โดยสาร โดยไม่ต้องกรอกขอส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของตนเองต่อไป
จะถือเป็นการจัดให้มีสถานีขนส่งผู้โดยสารตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง
ทางบกฯ หรือไม่ ดังนี้ เพื่อให้การปฏิบัติราชการในการจัดให้มีหรือจัดตั้งสถานีขนส่งผู้โดยสาร
ขึ้นไปโดยถูกต้องและขอคำวินิจฉัย กรมการขนส่งทางบกจึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกาใน ๒ ประเด็น ดังนี้

๑. กรมการขนส่งทางบกจะพิจารณาว่าให้สถานีขนส่งผู้โดยสารที่สร้างขึ้น
โดยใช้งบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสถานีขนส่งประเภทใดให้มีความมาตรา ๑๑๕
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกฯ ได้หรือไม่ และกรณีที่ให้เป็นสถานีขนส่งประเภท
จัดให้มี องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถานีขนส่งตามมาตรา ๑๑๕
วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกฯ หรือไม่

๒. สภาร่างรัฐธรรมนูญที่สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นภารกิจที่จะต้องย้ายโอน
ไปยังองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ
ให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ กรมการขนส่งทางบกมีหน้าที่จัดให้มีสถานีขนส่ง
ตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกฯ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) พิจารณาข้อหารือของกรมการขนส่งทางบก
โดยมีผู้แทนกระทรวงคมนาคม (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมการขนส่งทางบก) และผู้แทน
กระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น) เป็นผู้ชี้แจง และปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า
เรื่องหารือมี สืบเนื่องมาจากเทศบาลเมืองหนอง จันทบุรีขอสร้างสถานีขนส่ง

ส่งหรือมีหนังสือ ที่ นร ๑๕๐๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๒ ซึ่งสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงมีถึงสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ผู้โดยสารถิ่นเพื่อรองรับการขยายตัวของกิจการขนส่งผู้โดยสารที่จะมีเพิ่มมากขึ้นภายหลังการเปิดใช้
 ลมบนบินเบตง โดยมีการก่อสร้างสถานีขนส่งนั้นได้งบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากกระทรวงมหาดไทย
 และทรัพยากรของเทศบาลเมืองเบตงเอง และได้ดำเนินการก่อสร้างไปแล้วกว่าร้อยละเก้าสิบ อีกทั้ง
 ในระหว่างทำการก่อสร้างนี้ก็ได้มีการทำเรื่องและประสานงานระหว่างเทศบาลเมืองเบตงกับกรมการขนส่ง
 ทางบกมาโดยตลอด คือมาที่เทศบาลเมืองเบตงได้ขอให้กรมการขนส่งทางบกพิจารณาทำหนังสือ
 หนังสือที่กำลังจะก่อสร้างแล้วเสร็จเป็นสถานีขนส่งผู้โดยสารประเภทจัดให้มีแต่กรมการขนส่งทางบก
 มีข้อสงสัยว่า สถานีขนส่งผู้โดยสารที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสร้างขึ้นโดยใช้งบประมาณ
 ของตนเองนั้น กรมการขนส่งทางบกจะพิจารณาทำหนังสือให้เปิดสถานีขนส่งประเภทจัดให้มี
 ตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกฯ ได้หรือไม่ หากกรณีดังกล่าวไม่ใช่
 การจัดให้มีสถานีขนส่งของกรมการขนส่งทางบก องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องขอรับอนุญาต
 จัดตั้งสถานีขนส่งต่อนายทะเบียนกลางโดยอนุมัติคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง
 ตามมาตรา ๑๑๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกฯ หรือไม่

คณะกรรมการตุลาการ (คณะที่ ๓) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมการขนส่งทางบก
 ประกอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมดังกล่าวแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า ตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่ง
 ทางบกฯ กำหนดให้กรมการขนส่งทางบกโดยอนุมัติคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกพิจารณ
 จัดให้มีสถานีขนส่งขึ้นในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครและในเขตท้องที่จังหวัดอื่น โดยจะดำเนินการเอง
 หรือจะมอบหมายให้รัฐวิสาหกิจหรือองค์การของรัฐเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ กรณีนี้ย่อมมีความหมายว่า
 กรมการขนส่งทางบกไม่จำเป็นต้องดำเนินการเองเท่านั้น แต่มีความหมายถึงองค์การของรัฐ
 วิชาการใด ๆ เพื่อให้มีสถานีขนส่งขึ้น รวมถึงจะมอบหมายให้รัฐวิสาหกิจหรือองค์การของรัฐ
 เป็นผู้ดำเนินการก็ได้ เมื่อคณะกรรมการการขนส่งคมนาคมฯ ให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
 ได้กำหนดให้กรมการขนส่งทางบกต้องช่วยโอนกรณีการดำเนินการจัดตั้งรถโดยสารผู้โดยสาร
 ให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนการจราจรขยับขยายให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
 (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง
 ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) กรมการขนส่งทางบกจึงต้องมอบหมายบรรดาเนินการเพื่อจัดให้มีสถานีขนส่ง
 ให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อประกอบกับข้อเท็จจริงปรากฏว่าในกรณีก่อสร้างสถานีขนส่ง

มาตรา ๑๑๕ ให้กรมการขนส่งทางบกโดยอนุมัติคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง
 จัดให้มีสถานีขนส่งขึ้นในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครและในเขตท้องที่จังหวัดอื่น โดยจะดำเนินการเอง
 หรือจะมอบหมายให้รัฐวิสาหกิจหรือองค์การของรัฐเป็นผู้ดำเนินการก็ได้

ให้ตุลาการมีอำนาจกำหนดสำเนาปฏิทินในสารบัญชีกฎหมายของสถานีขนส่งไม่ใช้รถโดยสาร
 ที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางพิจารณา

บุคคลอื่นใดประสงค์จะจัดตั้งและดำเนินการรถสถานีขนส่งต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนกลาง
 โดยอนุมัติของคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางก่อน

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง
 การจัดให้มีหรือจัดตั้งสถานีขนส่งขึ้นก็ได้ เมื่อใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในราชกิจจานุเบกษา

คณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๑ เห็นชอบร่างแผนการกระจายอำนาจให้แก
 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก
 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) โดยได้รณรงจรมอบรัฐสภาทราบแล้ว และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ของเทศบาลเมืองบึงขังนี้ มีกิจการหรือประสาทร่วมกับกรมการขนส่งทางบกโดยตลอด และกรมการขนส่งทางบกได้เห็นชอบกับแผนผังการก่อสร้างสถานีขนส่งดังกล่าวด้วยแล้ว โดยปกตินี้ ย่อมถือได้ว่ากรมการขนส่งทางบกได้ดำเนินการจัดให้มีสถานีขนส่งขึ้นแล้ว ส่วนการดำเนินการของมูลนิธิ คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางหรือคำให้การอื่นใดตรงที่กฎหมายกำหนด ย่อมเป็นหน้าที่ของกรมการขนส่งทางบกที่จะต้องไปดำเนินการต่อไป เมื่อได้พิจารณาประเด็นการจัดให้มีสถานีขนส่งตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องพิจารณาโดยประเด็นการขออนุญาต จัดตั้งสถานีขนส่งตามมาตรา ๑๑๕ วรรคสาม อีกต่อไป

ประเด็นที่สอง เห็นว่า แม้จะได้มีการกำหนดให้กรมการขนส่งทางบกต้องถ่ายโอน ภารกิจการจัดการบริหารจัดการสถานีขนส่งผู้โดยสารให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว ภารกิจของ กรมการขนส่งทางบกในกรณีนี้จึงได้โอนให้มูลนิธิขนส่งตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง ก็ยังคงมีอยู่ แต่การดำเนินการของกรมการขนส่งทางบกต้องสอดคล้องกับภารกิจระดับอำนาจดังกล่าว ดังนั้น วิธีการที่กรมการขนส่งทางบกจะจัดให้มีสถานีขนส่งผู้โดยสารเพียงจุดเดียวในองค์การบริหาร ส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ เว้นแต่ในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องมีสถานีขนส่งในท้องถิ่นใด และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องไม่สามารถดำเนินการได้ภายในเวลาอันสมควร กรมการขนส่งทางบกก็ยังคงมีหน้าที่ต้องจัดให้มีสถานีขนส่งในท้องถิ่นนั้นเพื่ออำนวยความสะดวก และความปลอดภัยแก่ประชาชนตามหน้าที่ของกรมการขนส่งทางบกตามมาตรา ๑๑๕ วรรคหนึ่ง ต่อไป

ในกรณีคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) มีข้อสังเกตเกี่ยวกับประเด็นการจัดให้มี หรือจัดตั้งสถานีขนส่งขึ้นตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ว่า การตั้งเป็นถาวรของเรื่อง มีการกำหนดขึ้นก่อนโดยไม่จำเป็นซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน สมควรที่จะได้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองที่ร่างกฎหมาย และการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยไม่ชักช้า และปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม กับสภาพการณ์ปัจจุบันและอนาคตโดยเร็วต่อไป

 (นายสมชาย นิลประพันธ์)
 เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 กันยายน ๒๕๖๓